

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418200995
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8418200995.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Ján Šoltés, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: W. M., S.. XX.XX.XXXX, C. XX/XX, H., o zaplatenie 3 305,05 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Konanie čiastočne ohľadne istiny 1434,03 eur s prísl. z a s t a v u j e .

II. Žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd dňa 27.04.2018 v jej úprave pripustenej právoplatným uznesením súdu zo dňa 28.10.2019 č.k. 4Csp 34/2018- 112 domáhala na žalovanej zaplatenia 3.305,05 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.305,05 eur od 21.03.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tvrdeniami, že medzi Všeobecnou úverovou bankou a. s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO 31 320 155, skrátene VÚB a. s., ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom došlo dňa 19.05.2014 k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a. s., na základe ktorej banka sa zaviazala poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedla účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanej bol bankou takto poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu žalovaná mala schválený úverový rámec vo výške 1.350 eur a bola povinná platiť banke štandardnú mesačnú splátku vo výške 45 eur. Žalovaná si nespĺnila povinnosť platiť riadne splátky vyplývajúce jej zo zmluvy, a to aj napriek viacerým výzvam. Ku dňu 11.03.2018 banka vystavila výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 28.02.2018, obsahujúci súhrn debetných položiek na účte, a to nevrátenej istiny, poplatkov, sankčných úrokov a štandardných úrokov s končným zostatkom s prihladnutím na úhrady vykonané žalovanou vo výške 3.305,05 eur. Žalovaná tento dlh v lehote splatnosti určenej vo výpise, tzn. do 20.03.2018 nezaplatila. Žalobkyni tak odo dňa 21.03.2018 vznikol nárok na zaplatenia aj úrokov z omeškania zo sumy 3.305,50 eur v zákonnej výške určenej nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z..

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny: „Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro“, výpis z kreditnej platobnej karty VÚB a. s. ku dňu 11.03.2018 a „Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s.“

4. Uznesením zo dňa 12.07.2018 č.k. 4Csp 34/2018-24 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovanú na vyjadrenie k žalobe a pripojeným listinám, a ak uplatnený nárok neuznáva, na uvedenie rozhodujúcich skutočností na svoju obranu, v lehote do 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie spolu so žalobou a pripojenými listinami bolo žalovanej riadne doručené dňa 16.08.2018. Žalovaná sa k žalobe a jej prílohám v stanovenej lehote nevyjadřila.

5. Výzvou zo dňa 02.05.2019 súd vyzval zástupcu žalobkyne na doplnenie skutkových tvrdení v žalobe o špecifikáciu výšky a skutkového základu žalovanej istiny 3.305,50 eur, uvedenie, či sa jedná o nezaplatené splátky úveru alebo všetky predčasne zosplatnené splátky úveru, a o skutočnosti rozhodujúce pre predčasné zosplatnenie celého úveru a pre zmenu úverového rámca uvedené v predloženej zmluve, a to v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Výzva bola zástupcovi žalobkyne doručená dňa 03.05.2019. Na výzvu nereagoval.

6. Dňa 25.09.2019 bolo súdu novým právnym zástupcom žalobkyne doručené písomné podanie, ktorým doplnil skutkové tvrdenia v žalobe tak, že k uzavretiu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a. s. so žalovanou došlo na základe „Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro“ žalovanej zo dňa 19.05.2014. Žiadosť bola VÚB a. s. schválená v ten istý deň (19.05.2014), o čom svedčí podpis na žiadosti. Uviedol, že kreditná karta je forma revolvingového úveru, tzn. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním karty. Ročnú percentuálnu mieru nákladov na takýto revolvingový úver nie je možné z objektívnych dôvodov určiť. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu žalovaná mala schválený úverový rámec vo výške 1.350 eur a bola povinná platiť banke štandardnú mesačnú splátku vo výške 45 eur. Žalovaná úver začala čerpať dňa 30.05.2014 a čerpala ho tak, ako to vyplýva z výpisu z kartového účtu v časti debetných transakcií. Štandardné mesačné splátky však riadne neplatila. VÚB a. s. preto z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanou v súlade s čl. V. bod 35 písm. a) obchodných podmienok vyhlásila okamžitú splatnosť celej úverovej pohľadávky listom zo dňa 06.05.2015. V podaní zástupcu žalobkyne špecifikoval všetky debetné transakcie vykonané žalovanou na kartovom účte v dobe od 30.05.2014 do 30.12.2014 s tým, že žalovaná z účtu vyčerpala celkom 1.369,47 eur, a všetky kreditné operácie vykonané žalovanou v prospech kartového účtu za dobu od 17.07.2014 do 29.12.2014, ktoré predstavujú sumu 180 eur (6 mesiacov x 30 eur). Uviedol, že žalovaná istina 3.305,05 eur predstavuje debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní všetkých kreditných transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním platobnej karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením, a pozostáva z nevrátenej istiny úveru 1.308,06 eur, poplatkov 177,82 eur, štandardných úrokov 1.512,96 eur a sankčných úrokov 306,21 eur. Podaním zobrala žalobu sčasti, a to ohľadne poplatkov 177,82 eur a sankčných úrokov 306,21 eur, spolu ohľadne 484,03 eur spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania, späť. Naďalej trval na zaplatení 2.821,02 eur s prísl. V prílohe predložil súdu listiny označené ako „Predžalobná upomienka“ zo dňa 09.04.2015 spolu s poštovou doručenkou, „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 06.05.2015 a Cenník VÚB a. s. Súd toto podanie zástupcu žalobkyne spolu s pripojenými listinami doručil žalovanej na vyjadrenie v lehote 15 dní. Žalovaná na podanie nereagovala.

7. Písomným podaním zo dňa 12.11.2019 doručeným súdu dňa 14.11.2019 žalovaná súdu oznámila, že telefonicky sa dohodla na splátkovom kalendári so splátkou 70 eur mesačne. Súd toto podanie doručil zástupcovi žalobkyne dňa 31.01.2020 na vyjadrenie v lehote 15 dní. Zástupca žalobkyne na podanie nereagoval.

8. Písomnými podaniami zo dňa 08.06.2020 a 13.10.2020 súd v záujme predvídateľnosti súdneho rozhodnutia zástupcovi žalobkyne oznámil predbežné právne posúdenie veci tak, že s poukazom na judikatúru žalobu považuje v celom rozsahu za neopodstatnenú jednak z dôvodu nepreukázania vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní v nadväznosti na nesplnenie podmienok pre postúpenie pohľadávky VÚB a. s. na žalobkyňu stanovených v ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, a jednak z dôvodu premlčania práva zo spotrebiteľskej zmluvy vzhľadom na omeškanú splátku (2/2015), pre ktorú podľa upozornenia zo dňa 09.04.2015 bola celá pohľadávka zo zmluvy o revolvingovom úvere zosplatnená (§ 54a Občianskeho zákonníka). Zástupcu žalobkyne súd vyzval, aby v prípade, že na podanej žalobe naďalej trvá, doplnil skutkové tvrdenia rozhodné pre posúdenie naplnenia osobitných podmienok stanovených zákonom pre postúpenie pohľadávky VÚB a. s. na žalobkyňu. Súčasne súd nariadil vo veci prvý termín pojednávania na deň 11.12.2020. Zástupca žalobkyne na predbežné právne posúdenie sporu súdom nereagoval.

9. Dňa 05.11.2020 bolo súdu doručené písomné podanie žalovanej, v ktorom uviedla, že uznáva svoj záväzok voči žalobkyni čo do dôvodu a výšky, ktorý vznikol z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXX zo dňa 19.05.2014, a požiadala o umožnenie splácať ho v pravidelných mesačných splátkach po 50 eur.

10. Na pojednávanie nariadené na deň 11.12.2020 sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavila ani jedna zo sporových strán. Zástupca žalobkyne podaním doručeným súdu dňa 09.12.2020 ospravedlnil svoju neúčast' pracovnou zaneprázdnenosťou a nenavyšovaním trov konania. S poukazom na vyjadrenie žalovanej doručené súdu dňa 05.11.2020, v ktorom uznala nárok čo do dôvodu a čo do výšky, podaním navrhol rozhodnúť vo veci rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 Civilného sporového poriadku. Uviedol, že súhlasí so splácaním priznanej peňažnej pohľadávky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci. Podaním zástupca žalobkyne zobral žalobu sčasti, a to ohľadne istiny 350 eur spolu s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania späť s odôvodnením, že počas konania došlo k úhradám zo strany žalovanej, ktoré špecifikoval (dňa 15.06.2020 suma 50 eur, dňa 19.06.2020 suma 50 eur, dňa 30.07.2020 sumy 50 eur, dňa 07.10.2020 suma 100 eur, dňa 27.10.2020 suma 50 a eur a dňa 30.11.2020 suma 50 eur). Naďalej trval na zaplatení 2.741,02 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne tak, ako ich v podaní špecifikoval. Súd pojednávanie vzhľadom na vyššie uvedené predbežné právne posúdenie sporu a uznávací prejav žalovanej ako vo vzťahu k žalobkyni odročil za účelom riadneho poučenia žalovanej ako spotrebiteľky o jej právach a povinnostiach v spore, vrátane úradnej povinnosti súdu (ex offa) skúmať ako vecnú aktívnu legitímáciu žalobkyne v spore, tak aj súlad predloženej spotrebiteľskej zmluvy s právnou úpravou spotrebiteľského práva. Následne súd nariadil termín pojednávania na deň 19.11.2021.

11. Podaním doručeným súdu dňa 10.11.2021 zástupca žalobkyne ospravedlnil svoju neúčast' aj na tomto pojednávaní dôvodom zaneprázdnenosti a hospodárnosti konania a požiadal, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Žalobu opakovane zobral sčasti späť, a to ohľadne 550 eur s príslušnými úrokmi z omeškania s odôvodením, že žalovaná v priebehu konania zaplatila ďalšie úhrady v celkovej výške 550 eur tak, ako ich v podaní špecifikoval (dňa 25.01.2021 sumu 100 eur, dňa 09.03.2021 sumu 50 eur, dňa 29.03.2021 sumu 50 eur, dňa 01.06.2021 sumu 100 eur, dňa 06.07.2021 sumu 50 eur, dňa 06.09.2021 sumu 100 eur, dňa 27.10.2021 sumu 50 a dňa 8.11.2021 sumu 50 eur). Naďalej trval na zaplatení 1.921,02 eur spolu s úrokmi s omeškania vo výške 5 % ročne tak, ako ich v podaní špecifikoval.

12. Pojednávanie nariadené na deň 19.11.2021 súd na návrh žalovanej, ktorá svoju neúčast' ospravedlnila zhoršeným zdravotným stavom a horúčkami, a požiadala o odročenie pojednávania, odročil na deň 18.01.2022. Na toto pojednávanie sa opäť obe sporové strany aj napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Zástupca žalobkyne podaním doručeným súdu dňa 10.01.2022 tretí krát neúčast' ospravedlnil pracovnou zaneprázdnenosťou a hospodárnosťou konania. Podaním z dôvodu ďalšej úhrady realizovanej žalovanou dňa 26.11.2021 zobral žalobu sčasti, a to ohľadne 50 eur s príslušnými úrokmi z omeškania späť. Naďalej trval na zaplatení 1.871,02 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne tak, ich v podaní špecifikoval.

13. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

14. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

15. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

16. V prejednávaní veci zástupca žalobkyne zobral žalobu opakovane (4 x) sčasti, a to ohľadne celkom sumy celkom 1.434,03 eur (350 eur + 484,03 eur + 550 eur + 50 eur) spolu s príslušným úrokmi z omeškania späť pred otvorením prvého pojednávania, resp. predbežného prejednania sporu. Súd preto rešpektoval tento jeho dispozitívny úkon so žalobou a konanie sčasti, ohľadne ktorej bola žaloba vzatá späť, zastavil (Výrok I). Predmetom konania naďalej ostala suma 1.871,02 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne tak, ako to zástupca žalobkyne špecifikoval v podaní doručenom súdu dňa 10.11.2021.

17. Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 18.01.2022 v neprítomnosti oboch sporových strán. Po vykonaní dokazovania v celom rozsahu návrhov zástupcu žalobkyne (žalovaná nenavrhla vykonanie žiadneho dôkazu) súd vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol (Výrok II.). K dôvodom zamietnutia žaloby súd udáva:

18. Žalovaná nepoprela a súd vykonaným dokazovaním nepovažoval za dôvodne spochybnené tvrdenie žalobkyne, že na základe žiadosti žalovanej došlo dňa 19.05.2014 medzi žalovanou a Všeobecnou úverovou bankou a. s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, (ďalej len „VÚB a.s.“) zastúpenou obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding a. s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, (ďalej len „Consumer Finance Holding a. s.“) k uzavretiu zmluvy, na základe ktorej sa VÚB a.s. zaviazala poskytnúť žalovanej revolvingový úver formou kreditnej platobnej karty s úverovým rámcom 900 eur a štandardnou mesačnou splátkou 30 eur, pri úrokovej sadzbe „1,90 % p.m./22.80 % p.m.“ (ďalej len „zmluva o úvere“). Tieto skutočnosti tvrdené žalobkyňou vyplývajú aj z listinných dôkazov predložených zástupcom žalobkyne v konaní označených ako „Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro“ podpísanej zástupcom VÚB a.s. dňa 19.05.2014 a „Výpis z Bankomatky Quatro“ za účtovacie obdobie od 01.06.2014 do 11.03.2018.

19. Žalovaná nepoprela a súd vychádzajúc z listinných dôkazov predložených žalobkyňou v konaní a všetkých okolností, ktoré vyšli vo veci najavo, nepovažoval za sporné ani skutkové tvrdenia žalobkyne, že na základe tejto zmluvy o úvere VÚB a.s. poskytla žalovanej formou kreditnej platobnej karty revolvingový úver s dohodnutým úverovým rámcom 800 eur, neskôr zvýšeným na 1.350 eur, že žalovaná začala peňažné prostriedky z tohto kartového účtu počnúc dňom 30.05.2014 čerpať a čerpala ich tak, ako to zástupca žalobkyne špecifikoval v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 25.09.2019, a že za dobu od 30.05.2014 do 30.12.2014 vyčerpala celkom 1.369,47 eur. Medzi stranami nebolo tiež sporným, že žalovaná dohodnuté mesačné štandardné splátky 30 eur riadne a včas neplatila. Podľa výpisu z platobnej karty a špecifikácie žalobkyne v podaní doručenom súdu dňa 25.09.2019 žalovaná štandardné mesačné splátky vo výške 30 eur platila v dobe od 17.07.2014 do 29.12.2014. Celkom teda žalovaná za 6 mesiacov od júla do decembra 2014 zaplatila 180 eur (6 x 30 eur). Následne žalovaná začala na kartový účet poukazovať úhrady až po začatí konania (na čo zástupca žalobkyne reagoval opakovanými späťvzatiami žaloby).

20. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere v danej veci, tzn. 19.05.2014 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Vychádzajúc z cit. ust. § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ. Zmluva o úvere, ktorú ako zmluvný typ upravuje cit. ust. § 497 Obchodného zákonníka, patrí medzi absolútne obchodné vzťahy, tzn. že v zásade by sa mala vždy spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 261 Obchodného zákonníka). Avšak v prípade, ak účastníkom takéhoto obchodného úverového vzťahu je spotrebiteľ, obchodný vzťah založený zmluvou o úvere nadobúda aj spotrebiteľský charakter. V takomto prípade vzťah má zmiešaný spotrebiteľsko - obchodný charakter, ktorý sa prejaví v tom, že sa naň budú aplikovať aj normy spotrebiteľského práva ako lex specialis.

25. Medzi stranami nebolo sporné a súd v konaní nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by dôvodne spochybňovali spotrebiteľský charakter zmluvy o revolvingovom úvere v danej veci. Žalovaná je v zmluve označená ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Zo žiadnych skutočností, ktoré v danej veci vyšli najavo, nevyplýva, že by žalovaná mala pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere konať v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Zástupca žalobkyne nijako nereagoval na predbežné právne posúdenie sporu súdom, v rámci ktorého mu súd oznámil aplikáciu ust. spotrebiteľského práva na daný spor (§ 54a Občianskeho zákonníka). Súd preto mal za to, že žalovaná pri uzatváraní a plnení zmluvy o revolvingovom úvere nekonala v rámci svojej obchodnej a inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, ktorý ako slabšia strana spotrebiteľského zmluvného vzťahu má právo na právnu ochranu, ktorú spotrebiteľovi poskytujú predpisy úniijného a vnútroštátneho procesného a hmotného práva. Je nesporné, že predmetom podnikateľskej činnosti VÚB a.s., ktorá úver žalovanej poskytla, bolo poskytovanie úverov. Preto VÚB a.s. mala pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere v danej veci postavenie dodávateľa (veriteľa).

26. Závazkovoprávny vzťah, z ktorého plnenie je predmetom tohto konania, vznikol teda na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere uzavretej VÚB a.s., teda z tzv. spotrebiteľskej zmluvy o bankovom úvere. Žalobou sa peňažného plnenia z tejto spotrebiteľskej zmluvy o bankovom úvere však nedomáha VÚB a.s. ako pôvodný veriteľ, ale žalobkyňa ako iný subjekt, a to s tvrdením, že pohľadávku voči žalovanej nadobudla od VÚB a.s. na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 30.11.2017 a jej príloh, vrátane žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 21.05.2018. Preto sa súd skôr, ako pristúpil k posúdeniu uznávacieho prejavu žalovanej voči žalobkyňi alebo dôvodnosti samotného právneho základu a výšky uplatneného nároku, zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore. Vyriešenie otázky aktívnej (alebo pasívnej) vecnej legitímácie je povinnosťou súdu vždy bez ohľadu na námietky a postoj sporových strán, teda z úradnej povinnosti (ex offa), a v spotrebiteľskom spore, v ktorom spotrebiteľ ako slabšia strana sporu požíva osobitnú ochranu, aj bez ohľadu na uznanie nároku spotrebiteľom. Na podporu tohto záveru súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co 83/2017 zo dňa 27.03.2018 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co 101/2017 zo dňa 09.05.2018, podľa ktorých: „Súd prvej inštancie správne preskúmaval vecnú legitímáciu, či už aktívnu (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnu (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), ktorá je imanentnou súčasťou civilného procesu (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). V opačnom prípade by išlo o zjavný exces v postupe konajúceho súdu, ktorý pri opomenutí vyriešiť kardinálnu otázku, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offa viazaný, by bolo protirečenie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru (nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/201427)“.

27. Súd v danej veci tak, ako to zástupcovi žalobkyne aj v rámci predbežného právneho posúdenia sporu oznámil, zastáva názor, že žalobkyňa svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní nepreukázala. Preto súd neakceptoval ani uznávací prejav žalovanej voči žalobkyňi, ktorá v konaní nie je vecne aktívne legitimovaná, návrhu zástupcu žalobkyne na vydanie rozsudku pre uznanie nároku podľa § 282 Civilného sporového poriadku nevyhovela a žalobu v celom rozsahu pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyne zamietol. K vecnej aktívnej legitímácii žalobkyne v konaní súd udáva:

28. Podľa 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

29. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

30. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

31. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

32. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá a druhá veta zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Zákon o bankách“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

33. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

34. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorá podlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska, a ktorej základné právne postavenie upravuje Zákon o bankách. Podľa § 2 Zákona o bankách banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu (nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú.v. EÚ L 176, 27.6.2013), a ktorá má bankové povolenie. Inú právnu formu banky tento zákon zakazuje. Banka môže bankové činnosti vykonávať iba na základe bankového povolenia podľa osobitného predpisu (Čl. 4 ods. 1 bod 42 nariadenia (EÚ) č. 575/2013) a v rozsahu a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených zákonom a osobitnými predpismi (napr. § 12 až 34 zákona č. 747/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

35. V uvedenom kontexte je potrebné posudzovať aj činnosť banky spočívajúcu v postupovaní bankových pohľadávok. Všeobecnú právnu úpravu postúpenia pohľadávky, ktorá sa vzťahuje aj na banky, obsahuje Občiansky zákonník v cit. ust. § 524 a nasl. Tieto všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka pre postúpenie pohľadávky vyžadujú vždy písomnú formu. Súčasne stanovujú, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka pripúšťa, aby osobitné predpisy upravili osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné. Takýmto osobitným predpisom je o.i. aj Zákon o bankách, ktorý v cit. ust. § 92 ods. 8 upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno postúpiť bankovú pohľadávku buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané). Preto postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je v rozpore so zákonom, a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Na absolútnu neplatnosť zmluvy podľa § 39 Občianskeho zákonníka je súd povinný prihliadať aj bez námietky ktorejkoľvek sporovej strany z úradnej povinnosti (ex offa).

36. Na podporu tohto svojho právneho záveru vzhľadom na súdu známu právnu argumentáciu žalobcov v obdobných sporoch spočívajúcu v tom, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s podmienkami pre postúpenie pohľadávky bankou na iný subjekt, ale týka len problematiky bankového tajomstva, súd poukazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.04.2018 sp.zn. 1Cdo 147/2017 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018, podľa ktorého: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon... v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade zákona o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka...následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“

37. Súd ďalej poukazuje tiež napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.03.2018 sp.zn. 7Cdo 26/2017, podľa ktorého: „...podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu v prejednávanej veci než tú, že podmienky § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka svoju pohľadávku postúpiť inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).“ Ďalej tiež na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co 44/2016 zo dňa 18.01.2017, v ktorom tento súd druhej inštancie konštatuje v tejto otázke už vcelku ustálenú jednotnú rozhodovaciu súdnu prax. Tiež na rozsudky tohto krajského súdu sp.zn. 17Co 139/2017, sp.zn. 2Co 28/2016, sp.zn. 8Co 75/2016, sp.zn. 7Co 75/2016, 16Co 1/2016 a ďalšie.

38. Cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách definuje niekoľko podmienok pre postúpenie pohľadávky bankou, ktoré musia byť všetky kumulatívne splnené. Základnou podmienkou je to, aby postupovaná banková pohľadávka alebo jej časť bola v čase postúpenia splatná. Ďalšou je nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením či i len časti splatného peňažného záväzku voči banke, a to napriek riadnej písomnej výzve banky, aby pohľadávku splnil. Druhá veta § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje situáciu, kedy banka aj napriek splneniu uvedených podmienok postúpiť pohľadávku nebude môcť, a to vtedy, keď klient v čase medzi splnením uvedených podmienok a uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky svoj splatný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní. To však neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke bude trvať kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Tzn. znamená, že právo postúpiť pohľadávku v prípade omeškania presahujúceho jeden rok aj pri splnení omeškaného peňažného záväzku v plnom rozsahu veriteľovi ostáva.

39. Podľa zmluvy o revolvingovom úvere v danej veci uzavretej dňa 19.05.2014 žalovaná mala revolvingový úver splácať v pravidelných štandardných (minimálnych) mesačných splátkach po 30 eur splatných vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci. Žalobkyňa s poukazom na rámcovú písomnú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 (vedenú v denníku tunajšieho súdu pod sp.zn. 1OpP 2/2018), vrátane jej prílohy „Žiadosť o postúpenie a prevod“ zo dňa 21.05.2018 tvrdila, že VÚB a. s. postúpila na ňu celú pohľadávku zo zmluvy o revolvingovom úvere predčasne zosplatnenú listom zo dňa 06.05.2015, spolu s jej príslušenstvom. Postúpenie celej pohľadávky s prísl. VÚB a. s. na žalobkyňu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.11.2017, vrátane jej prílohy zo dňa 21.05.2018, tak mohlo byť platné, len ak v čase postúpenia celá pohľadávka zo zmluvy o revolvingovom úvere bola splatná, čo žalobkyňa v konaní nepreukázala.

40. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

41. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

42. Citované ustanovenie Občianskeho zákonníka na jednej strane sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinnosti spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky. Zároveň však sleduje aj zamedzenie tejto možnosti v prípade, ak nesplnenie povinnosti zo strany spotrebiteľa bude iba krátkodobé, nepresahujúce dobu 3 mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Preto podmienkou účinnosti výzvy veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky naraz (za predpokladu, že takéto právo bolo dohodnuté), tzn. predčasného zosplatnenia celej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy je, aby dodávateľ v zákonom stanovenej lehote nie kratšej 15 dní upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Zákon pritom nestanovuje, kedy dodávateľ toto právo musí uplatniť najneskôr. Avšak bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné.

43. V prejednávanej veci žalobkyňa predložila súdu v priebehu konania listinu označenú ako „Predžalobná upomienka“ datovanú dňom 09.04.2015, spolu s poštovou doručenkou. Obsahom tejto listiny je upozornenie spoločnosti Consumer Finance Holding a. s. adresované žalovanej, že ku dňu vyhotovenia listiny VÚB a. s. eviduje na platobnej karte „nedoplatok na splátkach vo výške 135 eur“ a

výzva na jeho bezodkladné uhradenie. Obsahom listiny je aj upozornenie žalovanej, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci „2/2015“ najneskôr do 16.04.2015, je oprávnená úver zosplatiť. Podľa poštovej doručky žalovaná listinu doručovanú poštou prevzala dňa 20.04.2015. Žalobkyňa ďalej súdu predložila listinu označenú ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ datovanú dňom 06.05.2016. Obsahom tejto listiny je oznámenie spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. adresované žalovanej, že: „nakoľko ste dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradili, týmto Vám oznamujeme, že Váš dlh z kreditnej karty...sa stal splatným v celom rozsahu naraz...“.

44. Podľa histórie na kartovom účte za dobu od 01.06.2014 do 11.03.2018 a špecifikácie plnení žalovanej v prospech kartového účtu žalobkyňou v podaní doručenom súdu dňa 25.09.2019 žalovaná štandardné (minimálne) mesačné splátky vo výške 30 eur v dobe do začatia konania platila v mesiacoch júl až december 2014 (celkom 6 mesiacov). Naposledy zaplatila splátku v mesiaci december 2014, a to 30.12.2014. Podľa zmluvy o revolvingovom úvere splatnosť štandardnej mesačnej splátky bola vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci. V čase doručenia upozornenia banky listom zo dňa 09.04.2015, tzn. dňa 20.04.2015, žalovaná bola teda v omeškaní s 4 štandardnými mesačnými splátkami, a to splátkami splatnými dňa 15.01.2015, dňa 15.02.2015, dňa 15.03.2015 a dňa 15.04.2015.

45. V prejednávanej spore žalobkyňa teda preukázala, že VÚB a. s. žalovanú ako spotrebiteľa listom zo dňa 09.04.2015 riadne jej doručeným dňa 20.04.2015 upozornila na nesplnenie mesačných splátok a súčasne ju tiež upozornila, že ak do 16.04.2015 (čo je v danom prípade ešte pred doručením listu) nedôjde k úhrade splátky splatnej dňa 15.02.2015 („2/2015“), bude oprávnená pre jej nezaplatenie žiadať zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere naraz. Keďže žalovaná omeškanú splátku splatnú dňa 15.02.2015 (a ani ďalšie omeškané splátky) nezaplatila, VÚB a. s. dňa 06.05.2015 vyhotovila list, obsahom ktorého je uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka na zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere naraz. Žalobkyňa v konaní neuviedla a ničím nepreukázala, že by jej list zo dňa 06.05.2015 označený ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ sa bol vôbec dostal do dispozičnej sféry žalovanej tak, ako to predpokladá § 45 Občianskeho zákonníka, tzn. že svoje právo veriteľa vyplývajúce z ust. § 565 Občianskeho zákonníka si VÚB a. s. uplatnila riadne, a tiež že toto právo si uplatnila najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pre omeškanie s ktorou si toto právo uplatnila, podľa splátky uvedenej v upozornení zo dňa 09.04.2015 splatnej 15.02.2015, teda najskôr dňa 15.05.2015.

46. Upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka a samotné uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka sú dva samostatné jednostranné adresované právne úkony. Bez preukázania existencie ktoréhokoľvek z nich uplatnenie tohto práva nemôže byť právne účinné. Žalobkyňa aj napriek oznámeniu predbežného právneho posúdenia veci súdom a výzve súdu na doplnenie skutkových tvrdení vo vzťahu k jej vecnej aktívnej legitímácii neuviedla v konaní žiadne tvrdenia a nepredložila žiadny dôkaz, že listina „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 06.05.2015 sa vôbec dostala do dispozičnej sféry žalovanej tak, ako to predpokladá ust. § 45 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa tiež nepreukázala, že by bola splnila zákonnú podmienku pre riadne uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky naraz stanovenej v § 565 Občianskeho zákonníka, a to že toto právo si uplatnila najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pre omeškanie s ktorou si toto právo uplatnila, teda podľa upozornenia zo dňa 09.04.2015 najskôr dňa 15.05.2015. Žalobkyňa tak zanedbala svoju procesnú povinnosť tvrdenia vo vzťahu k splneniu všetkých zákonných podmienok pre uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, neuniesla dôkazné bremeno vo vzťahu k splatnosti celej pohľadávky zo zmluvy o revolvingovom úvere v čase jej postúpenia VÚB a. s. na žalobkyňu. Navyše, žalobkyňa ničím nepreukázala splnenie aj ďalej podmienky pre postúpenie pohľadávky VÚB a. s. na žalobkyňu uvedenej v cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a to nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie žalovanej so splnením splatného peňažného záväzku voči banke, a to napriek riadnej písomnej výzve banky, aby pohľadávku splnila.

47. Za danej procesnej situácie súd uplatnenie práva VÚB a. s. podľa § 565 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 06.05.2015 nepovažoval za právne účinné a bankovú pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere v danej veci v čase jej postúpenia VÚB a. s. na žalobkyňu za splatnú. Keďže banková pohľadávka, ktorá je predmetom konania vo veci, v čase uzavretia zmluvy o jej postúpení nebola splatnou, nemohlo dôjsť k jej platnému postúpeniu VÚB a. s. na žalobkyňu zmluvou zo dňa 30.11.2017,

vrátane jej dodatku zo dňa 21.05.2018, a súd nemohol prijať záver o existencii aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní. Záver o platnom postúpení pohľadávky VÚB a. s. na žalobkyňu súd nemohol prijať aj z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala splnenie aj ďalších zákonných podmienok vyžadovaných Zákonom o bankách.

48. Súd len zdôrazňuje, že v zmysle zásad platného civilného procesného kódexu je to práve žalobca, ktorý má povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu (dôkazné bremeno). Je to žalobca, ktorý v žalobe, okrem iného, je povinný uviesť úplné a pravdivé opísanie skutočností rozhodujúcich pre spor a označiť, prípadne pripojiť k žalobe, dôkazy na ich preukázania (§ 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Platný procesný poriadok výrazne obmedzuje dôkaznú iniciatívu súdu a dôraz kladie takmer bezvýhradne na strany sporu. Žalobca, ktorý neuvedie všetky rozhodujúce tvrdenia a neoznačí na ich preukázanie dôkazy, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré vychádza zo skutkového stavu zisteného iba na základe ním uvedených tvrdení a predložených dôkazov. VÚB a. s. ako banka mala povinnosť pred postúpením pohľadávky na žalobkyňu postupovať zákonom prikázaným spôsobom. Pokiaľ takýto jej postup nebol v konaní preukázaný, súdu neostávalo nič iné, iba postúpenie pohľadávky VÚB a. s. považovať za odporujúce zákonu. Bez splnenia zákonných podmienok pre postúpenie bankovej pohľadávky banka nemohla pristúpiť k postúpeniu pohľadávky (je to zákonom zakázané), a takéto postúpenie je pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Na absolútnu neplatnosť postúpenia súd prihliadol aj bez námietky, z úradnej povinnosti (ex off). Takýmto postúpením žalobkyňa nemohla nadobudnúť bankovú pohľadávku, ktorá je predmetom sporu, a bez postúpenia pohľadávky nie je daná ani vecná aktívna legitímácia žalobkyne uplatňovať pohľadávku v predmetnom konaní.

49. Vzhľadom na nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne súd sa otázkou premlčania nároku zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere v danej veci, ktoré považuje za ďalší dôvod na zamietnutie žaloby, v záujme hospodárnosti konania ďalej nezaoberal.

50. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania.

51. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

52. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

53. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

55. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa cit. ust. § 255 Civilného sporového poriadku v spojení s § 256 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd dňa 27.04.2018 domáhala zaplata 3.305,05 eur. V priebehu konania žalobkyňa žalobu sčasti, a to ohľadne sumy 484,03 eur s prísl. (pôvodne žalovaný nárok na zaplata poplatkov vo výške 177,82 eur a sankčných úrokov vo výške 306,21 eur) zobrala späť bez odôvodnenia. Preto súd mal za to, že zastavenie konania v tejto časti procesne zavinila žalobkyňa. Žalobu v časti o zaplata 950 eur s prísl. žalobkyňa zobrala späť z dôvodu, že žalovaná po začatí konania túto sumu zaplatila. Zastavenie konania v tejto časti preto procesne zavinila žalovaná. Žalobu vo zvyšnej časti, a to o zaplata 1.871,02 eur s prísl., súd ako nedôvodnú zamietol. Žalovanej, ktorá späťvzatie žaloby v časti o zaplata 484,03 eur nezavinila, a ktorá v časti o zaplata 1.871,02 eur bola úspešná, tak prislúcha právo voči žalobkyňi na pomernú náhradu trov tohto konania. Keďže žalovaná si žiadne trovy konania neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, súd žalovanej žiadnu náhradu trov voči žalobkyňi nepriznal.

Poučenie:

Proti výrokom I. - III. toho rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.